

POSIEDZENIE RADY EUROPEJSKIEJ W GÖTEBORGU,

15-16 czerwca 2001 r.:

Wnioski Prezydencji

1. Na spotkaniu Rady Europejskiej, które odbyło się w Göteborgu 15 i 16 czerwca 2001 r., ustalono dalsze polityczne kierunki działania Unii Europejskiej. Rada Europejska:
 - potwierdziła przełom w negocjacjach akcesyjnych i uzgodniła tryb doprowadzenia rozszerzenia do pomyślnego zakończenia oraz kontynuowała debatę nad przyszłością Unii;
 - przyjęła strategię trwałego rozwoju i dodała kontekst ochrony środowiska do strategii lizbońskiej, ukierunkowanej na zatrudnienie, reformy gospodarcze i spójność społeczną;
 - określiła kierunki polityki gospodarczej na rzecz podtrzymania wzrostu gospodarczego i przeprowadzenia reform strukturalnych;
 - wyraziła stanowczy zamiar jednomyślnego działania w obliczu sytuacji kryzysowych, zwłaszcza na Bliskim Wschodzie i w zachodnich Bałkanach.
2. Obrady rozpoczęły się od wymiany poglądów z przewodniczącą Parlamentu Europejskiego, Nicole Fontaine, na temat głównych punktów porządku dziennego.

*Przyszłość
Europy*

I. PRZYSZŁOŚĆ EUROPY

3. Wraz z rozszerzeniem i globalizacją Unia Europejska stanęła w obliczu doniosłych wyzwań i perspektyw. Podjęcie publicznej debaty na temat przyszłości Europy wiąże się z przygotowaniem do zwołania w 2004 r. Konferencji Międzyrządowej, która łącznie z podejmowanymi wysiłkami na rzecz reformy i unowocześnienia struktur oraz metod pracy pozwoli na dostosowanie traktatów założycielskich UE i jej instytucji do nowych realiów i do oczekiwań jej obywateli.
4. Proces ratyfikacji Traktatu Nicejskiego będzie kontynuowany, tak aby Unia mogła powitać nowych członków, począwszy od końca 2002 r. W odniesieniu do irlandzkiego referendum, Rada Europejska potwierdza wnioski przyjęte przez Radę ds. Ogólnych obradującą 11 czerwca 2001 r. w Luksemburgu, w tym także gotowość do pomocy rządowi Irlandii, wszystkimi dostępnymi środkami, w znalezieniu wyjścia z zaistniałej sytuacji. Rada potwierdza swoją wolę doprowadzenia do rozszerzenia [UE] i do dalszego postępu w negocjacjach akcesyjnych.

Rozszerzenie Unii Europejskiej

5. W czasie Prezydencji szwedzkiej odnotowano wyraźny przełom w negocjacjach akcesyjnych. Dzięki wspólnym wysiłkom wszystkich zainteresowanych stron możliwe stało się osiągnięcie, a nawet przekroczenie celów wyznaczonych w Nicei na pierwszą połowę 2001 r.
6. We wnioskach Rady UE z 11 czerwca br. szczegółowo przedstawiono zasadnicze postępy dokonane w niektórych podstawowych dziedzinach. Państwa

kandydujące osiągnęły znaczny postęp w zakresie przestrzegania kryteriów akcesyjnych. Z niektórymi z państw kandydujących tymczasowo zamknięto ponad dwie trzecie rozdziałów negocjacyjnych. Przed końcem czerwca 2001 r. zostaną otwarte wszystkie rozdziały negocjacyjne z tymi państwami, które rozpoczęły negocjacje dopiero w ubiegłym roku. Okazało się, że założona „mapa drogowa” wyznaczyła ambitny i realistyczny program negocjacji. W czasie przyszłych Prezydencji, belgijskiej i hiszpańskiej, Unia Europejska będzie realizować tę marszrutę z taką samą determinacją.

7. Temu nowemu impulsowi muszą towarzyszyć postępy państw kandydujących w zakresie transpozycji, realizacji i wdrożenia *acquis*. Będą one musiały zwrócić szczególną uwagę na ustanowienie odpowiednich struktur administracyjnych, reformę systemu sądowego i służby cywilnej, a także na sytuację mniejszości [narodowych]. Szczególne wysiłki zostaną podjęte w celu udzielenia pomocy Bułgarii i Rumunii.
8. Państwa kandydujące nadal będą oceniane jedynie pod względem ich własnych osiągnięć. Stosowana będzie tzw. zasada różnicowania, która pozwala państwom lepiej przygotowanym czynić szybsze postępy w negocjacjach, a innym kandydatom daje możliwość nadrobienia opóźnień. Porozumienia, nawet częściowe, osiągnięte w trakcie negocjacji, nie mogą być uważane za ostateczne do czasu zawarcia traktatu akcesyjnego.
9. Proces rozszerzania jest nieodwracalny. Rada Europejska, opierając się na dotychczasowych postępach, potwierdza, że „mapa drogowa” pozwoli na pomyślne zakończenie negocjacji akcesyjnych. Jeśli postęp w przestrzeganiu kryteriów członkostwa będzie miał nadal takie same tempo, to „mapa drogowa” powinna pozwolić na zamknięcie negocjacji z najlepiej przygotowanymi państwami kandydującymi do końca 2002 r. Celem jest udział tych państw, już jako państw członkowskich, w wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2004 r.
10. Decyzje podjęte w Helsinkach zbliżyły Turcję do Unii Europejskiej i otworzyły nowe perspektywy aspiracjom europejskim tego państwa. Znaczny postęp odnotowano we wdrażaniu strategii przedczłonkowskiej w tym kraju, wraz ze wzmocnieniem dialogu politycznego. Elementem pozytywnym jest przedstawienie przez Turcję narodowego programu przyjmowania *acquis*. Jednak w niektórych dziedzinach, takich jak np. prawa człowieka, potrzebny jest dalszy postęp. Usilnie zachęca się Turcję do podjęcia konkretnych środków w celu wdrożenia priorytetów Partnerstwa dla Członkostwa, które jest najważniejszą częścią strategii przedczłonkowskiej. Radę UE wezwano do przygotowania, najpóźniej do końca 2001 r., specjalnego projektu przedczłonkowskiej pomocy finansowej dla Turcji. W celu stworzenia warunków służących ożywieniu gospodarczemu, powinien zostać szybko wdrożony program gospodarczy, uzgodniony z MFW.
11. Państwa kandydujące zachęca się, uwzględniając ich szczególną sytuację, do przenoszenia do ich wewnętrznej polityki gospodarczych, społecznych i środowiskowych celów Unii. Dobrym przykładem na to, co może być w tym względzie robione, jest przystąpienie do inicjatywy e-Europa+. Komisja, począwszy od wiosny 2003 r., włączy do rocznych raportów syntetycznych dane na temat państw kandydujących i ich wewnętrznej polityki.
12. Rada Europejska odnotowuje, że stosownie do wniosków z Nicei, Komisja przedstawi wkrótce komunikat na temat regionów przygranicznych w celu zwiększenia ich konkurencyjności gospodarczej.

Konferencja Europejska

13. Konferencja Europejska zbierze się w swym obecnym składzie w czasie Prezydencji belgijskiej. W celu umocnienia współpracy Unii z Ukrainą i Republiką Mołdowy państwa te będą zapraszane do udziału w Konferencji Europejskiej.

Współpraca z Ukrainą

14. Stabilność oraz rozwój polityczny i gospodarczy Ukrainy mają dla Europy znaczenie strategiczne. Unia przyjmuje do wiadomości europejskie aspiracje Ukrainy i będzie nadal wspierać rozwój demokracji, przestrzeganie praw człowieka, rządy prawa i prorynkowe reformy gospodarcze. Wizyta, jaką przewodniczący Rady Europejskiej złoży wkrótce w tym kraju, jest dowodem tego poparcia.

Debata nad przyszłością Unii Europejskiej

15. Otwarta debata na temat przyszłości Unii Europejskiej została rozpoczęta 7 marca 2001 r. Raport Prezydencji zawiera sprawozdanie z wielu obiecujących inicjatyw, które od tego czasu podjęto. Taką debatę, w której biorą udział wszystkie grupy społeczne, należy aktywnie kontynuować w następnych latach. W ramach przygotowań do Konferencji Międzyrządowej w 2004 r. zachęca się państwa członkowskie i kandydujące do rozpoczęcia tej debaty na poziomie krajowym i do przygotowania raportu dla następnych Prezydencji. Do czasu spotkania Rady Europejskiej w Laeken będą kontynuowane rozważania nad sposobem ukształtowania fazy przygotowawczej do Konferencji Międzyrządowej w 2004 r. oraz nad sposobem zapewnienia szerokiego uczestnictwa w jej pracach, łącznie z możliwością stworzenia otwartego forum.

Unowocześnienie instytucji

16. Unia potrzebuje instytucji nowoczesnych, otwartych i bliskich obywatelom. Reformy podjęte przez wszystkie instytucje Unii świadczą o zdecydowaniu, aby ten cel zrealizować. Nowe zasady dotyczące publicznego dostępu do dokumentów stanowią zasadniczy krok na drodze ku Unii bardziej otwartej.
17. Jak to przedstawił w swym raporcie sekretarz generalny, niezbędne są również reformy struktur i metod pracy Rady. Sekretarz generalny przedstawi, w miarę możliwości podczas obrad szczytu Rady Europejskiej w Laeken, szczegółowe propozycje nowych rozwiązań, mających zapewnić sprawne funkcjonowanie Rady po rozszerzeniu, dzięki lepszemu przygotowaniu sesji, skutecznej koordynacji między różnymi formacjami Rady oraz wydajniejszym metodom pracy, tak aby Rada Europejska mogła podjąć niezbędne decyzje do czerwca 2002 r.
18. Procedura budżetowa oraz realizacja i kontrola budżetu powinny być dostosowane do standardów europejskich. Przed końcem 2002 r. należy przyjąć znowelizowane regulacje finansowe.

*Strategia
trwałego
rozwoju*

II. STRATEGIA TRWAŁEGO ROZWOJU

19. Trwały rozwój – zaspokojenie wymagań współczesnego pokolenia nie ograniczając możliwości realizacji potrzeb następnych pokoleń – jest fundamentalnym celem traktatowym. Wymaga to prowadzenia polityki gospodarczej, społecznej i w dziedzinie ochrony środowiska w taki sposób, aby się one nawzajem wzmacniały. Jeśli nie zmienią się tendencje, które są zagrożeniem dla jakości przyszłego życia, nastąpi znaczny wzrost kosztów ponoszonych przez społeczeństwo, lub też tendencje te staną się nieodwracalne. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję informację na temat trwałego rozwoju, formułującą ważne propozycje w dziedzinie walki z tymi zjawiskami.
20. Rada Europejska przyjmuje strategię trwałego rozwoju, która uzupełnia zaangażowanie polityczne Unii na rzecz odnowy gospodarczej i społecznej oraz doda do strategii lizbońskiej trzeci, ekologiczny wymiar, tworząc tym samym nowe podejście w polityce UE. Sposoby wdrażania tej strategii zostaną określone przez Radę.

21. Wyznaczenie jasnych i stabilnych celów dotyczących trwałego rozwoju otworzy interesujące perspektywy gospodarcze, zdolne do wywołania nowej fali innowacji technologicznych i inwestycji, prowadzących do wzrostu gospodarczego i wzrostu liczby miejsc pracy. Rada Europejska zachęca przemysł do udziału w opracowywaniu i szerszym zastosowaniu nowych technologii przyjaznych środowisku, w takich sektorach, jak energetyka i transport. W tym kontekście Rada Europejska wzywa do rozsądnego korzystania z zasobów naturalnych dla potrzeb wzrostu gospodarczego.

Nowe podejście do wspólnej polityki

22. Unijna strategia trwałego rozwoju opiera się na założeniu, że we wszystkich sferach polityki należy łącznie rozważać rezultaty gospodarcze, społeczne i skutki dla środowiska oraz brać je pod uwagę przy podejmowaniu decyzji. Taki sposób ustalania cen, który lepiej oddawałby rzeczywiste koszty, jakie ponosi społeczeństwo przy wytwarzaniu [określonych dóbr czy usług], dałby lepszą wskazówkę konsumentom i producentom w ich codziennych wyborach, jakie wyroby czy usługi wytwarzać bądź kupować.
23. W celu poprawy koordynacji polityki na poziomie państw członkowskich Rada Europejska:
- zachęca państwa członkowskie do opracowania ich własnych krajowych strategii trwałego rozwoju;
 - podkreśla znaczenie szerokich konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi i zachęca państwa członkowskie do wypracowania właściwych krajowych procedur konsultacyjnych.
24. W celu osiągnięcia lepszej koordynacji polityki w ramach Unii Rada Europejska:
- będzie określać, podczas swych corocznych wiosennych posiedzeń, w zależności od potrzeb, wytyczne promujące w Unii trwałe rozwój;
 - zachęca instytucje Unii do wzmocnienia wewnętrznej koordynacji polityki z zakresu różnych dziedzin. Rada ds. Ogólnych zapewni koordynację horyzontalnych prac przygotowawczych w dziedzinie strategii trwałego rozwoju;
 - odnotowuje, że Komisja uwzględni w swym planie działania na rzecz poprawy sfery regulacyjnej, który ma przedstawić Radzie Europejskiej w Laeken, mechanizmy gwarantujące, że wszystkie ważne propozycje będą zawierały ocenę ich wpływu na trwałe rozwój, obejmującą możliwe konsekwencje gospodarcze, społeczne i dotyczące środowiska naturalnego.
25. W celu stworzenia skutecznego systemu przeglądu strategii trwałego rozwoju Rada Europejska:
- mając na uwadze wdrożenie strategii, zachęca Radę do zbadania propozycji zawartych w informacji Komisji, a zwłaszcza proponowanych celów i środków priorytetowych, a także VI Programu Działania na rzecz środowiska i strategii sektorowych z zakresu integracji środowiska;
 - oceni, podczas swych corocznych wiosennych posiedzeń, postępy w opracowaniu i wdrażaniu strategii, zgodnie z wnioskami z posiedzenia Rady Europejskiej w Sztokholmie;
 - stwierdza, że Komisja będzie oceniała wdrażanie strategii trwałego rozwoju w swym rocznym raporcie syntetycznym, na podstawie pewnych kluczowych wskaźników, które Komisja powinna opracować w stosownym czasie przed wiosennym posiedzeniem Rady Europejskiej w 2002 r.; Komisja przedstawi także raport oceniający, w jakim stopniu technologie ochrony środowiska mogą się przyczynić do rozwoju gospodarki i wzrostu zatrudnienia;

- wspiera prace Komisji nad projektem dotyczącym etykietowania i oznaczania organizmów modyfikowanych genetycznie;
- wzywa Radę UE do uwzględnienia zagadnień energii, transportu i środowiska w VI Ramowym Programie Badań i Rozwoju.

Wymiar globalny

26. Trwały rozwój wymaga rozwiązań globalnych. Unia będzie czuwała nad tym, aby trwały rozwój stał się celem w ramach współpracy dwustronnej na rzecz rozwoju oraz ze wszystkimi organizacjami i wyspecjalizowanymi instytucjami międzynarodowymi. Unia Europejska powinna w szczególności promować przedsięwzięcia związane z międzynarodowym zarządzaniem w dziedzinie środowiska i zapewnieniem wzajemnego uzupełniania się polityki handlowej i polityki ochrony środowiska. Unijna strategia trwałego rozwoju wpisuje się w ramy przygotowań Unii do światowego szczytu na temat trwałego rozwoju, który odbędzie się w 2002 r. Unia będzie czyniła starania o zawarcie w trakcie obrad tego szczytu „paktu globalnego” na rzecz trwałego rozwoju. Komisja zobowiązuje się do przedstawienia, najpóźniej w styczniu 2002 r., informacji o sposobie, w jaki Unia przyczynia się i nadal będzie się przyczyniać do trwałego rozwoju w wymiarze globalnym. Z tego względu Unia potwierdziła swoje zobowiązanie do osiągnięcia, możliwie jak najszybciej, celu wyznaczonego przez Organizację Narodów Zjednoczonych w zakresie publicznej pomocy na rzecz rozwoju, to jest przekazywania na ten cel 0,7 proc. PKB, oraz do poczynienia konkretnych kroków w tej dziedzinie przed światowym szczytem w sprawie trwałego rozwoju, który odbędzie się w 2002 r. w Johannesburgu.

Ustalenie priorytetów w dziedzinie ochrony środowiska w kontekście trwałego rozwoju

27. Na podstawie informacji Komisji na temat trwałego rozwoju – VI Programie Działania na rzecz środowiska i strategii sektorowych mających na celu integrację spraw ochrony środowiska – Rada Europejska wybrała, jako pierwszy krok, pewną liczbę celów i środków, które mogą być punktem wyjścia przyszłej ewolucji polityki w czterech najważniejszych dziedzinach: zmianach klimatycznych, transporcie, zdrowiu publicznym i zasobach naturalnych, uzupełniając w ten sposób decyzje w sprawach społecznych i gospodarczych podjęte w czasie posiedzenia Rady Europejskiej w Sztokholmie.

Walka ze zmianami klimatycznymi

28. Emisja gazów cieplarnianych, mająca źródło w działalności człowieka, przyczynia się do ogrzewania się planety, co wpływa na klimat Ziemi. Z tego względu konferencja, która odbędzie się w Bonn w połowie lipca, musi się zakończyć sukcesem. Wspólnota i państwa członkowskie są zdecydowane wypełnić zobowiązania wynikające z tzw. protokołu z Kyoto. Komisja przygotowuje, przed końcem 2001 r., propozycje dotyczące ratyfikacji protokołu z Kyoto, co pozwoli Unii i państwom członkowskim wypełnić ich zobowiązanie do szybkiej ratyfikacji protokołu z Kyoto. Unia Europejska poczyni starania, aby doprowadzić do jak najszerszego uczestnictwa państw uprzemysłowionych w działaniach na rzecz wejścia w życie tego protokołu do 2002 r. Aby wzmocnić działania Unii w tym zakresie, Rada Europejska:

- potwierdza swoje zaangażowanie w sprawie wdrażania celów z Kyoto i wolę osiągnięcia do 2005 r. wyraźnego postępu w kierunku ich zrealizowania. Uznając, że protokół z Kyoto jest jedynie pierwszym etapem, wspiera cele ogłoszone w VI Programie Działania na rzecz środowiska;
- ponadto potwierdza swe zdecydowanie co do osiągnięcia do 2010 r. głównego celu ustalonego dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł

energii, a mianowicie do 22-proc. udziału prądu wytworzonego z odnawialnych źródeł energii w ogólnym zużyciu energii elektrycznej w Unii;

- zachęca Europejski Bank Inwestycyjny do popierania strategii trwałego rozwoju i do współpracy z Komisją we wdrażaniu polityki Unii Europejskiej w odniesieniu do zmian klimatycznych.

Zapewnienie rozwoju transportu przyjaznego środowisku

29. Polityka transportowa przyjazna środowisku powinna się zająć problemem zwiększonego natężenia ruchu, coraz większym przeciążeniem sieci oraz wzrostem poziomu hałasu i zanieczyszczeń, promować używanie takich środków transportu, które szanują środowisko, a także prowadzić do pełnego umiędzynarodowienia kosztów społecznych i ekologicznych. Niezbędne jest podjęcie kroków, aby wzrost PKB nie wiązał się już z rozwojem transportu; w szczególności należy zastępować transport drogowy kolejowym, wodnym i publicznym transportem pasażerskim. W tym celu Komisja Europejska:

- zachęca Parlament Europejski i Radę do ustalenia, do 2003 r., nowych kierunków na podstawie przyszłych zaleceń Komisji co do transeuropejskich sieci transportowych, w celu nadania priorytetów, zależnie od okoliczności, inwestycjom z zakresu infrastruktury w transporcie publicznym i kolejnictwie, drogom żeglugi śródlądowej, transportowi morskiemu na krótkich dystansach, transportowi kombinowanemu i takim środkiem, które pozwolą wydajnie łączyć te rodzaje transportu ze sobą;
- stwierdza, że Komisja zaproponuje harmonogram działania, zmierzający do zapewnienia, iż do 2004 r. koszty użytkowania różnych środków transportu będą lepiej odzwierciedlać ich koszty społeczne.

Walka z zagrożeniami dla zdrowia publicznego

30. Unia Europejska musi odpowiedzieć na niepokoje obywateli dotyczące bezpieczeństwa i jakości żywności, stosowania chemikaliów, a także spraw związanych z epidemiami chorób zakaźnych oraz odporności na antybiotyki.

W tym celu Rada Europejska:

- odnotowuje, że Komisja ma zamiar przedstawić formalne propozycje i zachęca Radę UE oraz Parlament Europejski do ich przyjęcia, tak by polityka w dziedzinie chemii weszła w życie do 2004 r., zapewniając, że za życia jednego pokolenia chemikalia będą produkowane i użytkowane wyłącznie w warunkach nie stanowiących zagrożenia dla zdrowia i środowiska;
- zauważa, że Komisja ma zamiar przedstawić do końca 2001 r. plany działania umożliwiające zmierzenie się z problemami związanymi z epidemiami chorób zakaźnych i odpornością na antybiotyki;
- zachęca Parlament Europejski oraz Radę do wykorzystania wyraźnych postępów poczynionych na drodze do ostatecznego przyjęcia rozporządzenia w sprawie Europejskiego Urzędu ds. Żywności i prawa żywnościowego, stosownie do kalendarium przyjętego w Nicei i Sztokholmie przez Radę;
- zaleca przestudiowanie możliwości stworzenia europejskiej sieci nadzoru i szybkiego ostrzegania w kwestiach sanitarnych.

Bardziej odpowiedzialne wykorzystywanie zasobów naturalnych

31. Należy zmienić relacje między wzrostem gospodarczym, wykorzystaniem zasobów naturalnych a wytwarzaniem odpadów. Silna gospodarka musi iść w parze z zapewniającym trwałość wykorzystywaniem zasobów naturalnych

i racjonalnym poziomem wytwarzania odpadów, zachowywaniem różnorodności biologicznej, ochroną ekosystemów oraz zapobieganiu pustynnieniu. By sprostać temu wyzwaniu, Rada Europejska postanawia, iż:

- Wspólna Polityka Rolna, w swym obecnym i przyszłym kształcie, powinna na równi ze swoimi innymi celami, wnieść wkład w osiągnięcie trwałego rozwoju, poprzez silniejsze wspieranie wytwarzania produktów zdrowych i wysokiej jakości, metod produkcji przyjaznych dla środowiska, w tym także produkcji biologicznej, wykorzystania surowców odnawialnych i ochrony różnorodności biologicznej;
- ponowny przegląd Wspólnej Polityki Rybackiej w 2002 r. powinien, dzięki szerokiej debacie politycznej, poruszyć problem globalnych zasobów łowisk, dostosowując wysiłki UE do pozostających w dyspozycji zasobów, z uwzględnieniem społecznych konsekwencji i konieczności zapobiegania nadmiernym połowom;
- zintegrowana polityka dotycząca produktu, mająca na celu określenie limitów użytkowania zasobów i wpływu odpadów na środowisko, powinna być wdrażana we współpracy z przedsiębiorstwami;
- należy powstrzymać degradację różnorodności biologicznej, z zamiarem osiągnięcia tego celu zgodnie z VI Programem Działania na rzecz środowiska, do 2010 r.

Włączyć ochronę środowiska do polityk wspólnotowych

32. Zachęca się Radę UE do uchwalenia i rozwijania sektorowych strategii zmierzających do włączenia ochrony środowiska do wszystkich dziedzin polityki wspólnotowej, w celu możliwie jak najszybszego wdrożenia i zaprezentowania rezultatów tych prac Radzie Europejskiej wiosną 2002 r. Należy wziąć pod uwagę cele określone w VI Programie Działań na rzecz środowiska i w strategii na rzecz trwałego rozwoju.

*Pełne zatrudnienie
i jakość pracy
w warunkach unijnej
konkurencji –
rezultaty szczytu
Rady Europejskiej
w Sztokholmie*

III. PEŁNE ZATRUDNIENIE I JAKOŚĆ PRACY W WARUNKACH UNIJNEJ KONKURENCJI – REZULTATY SZCZYTU RADY EUROPEJSKIEJ W SZTOKHOLMIE

Ogólne perspektywy gospodarcze i główne kierunki polityki gospodarczej

33. W ubiegłym roku gospodarka UE odnotowała znaczny rozwój. Wzrost był wysoki, a bezrobocie spadło do poziomu najniższego od dziesięciu lat. Od tego czasu międzynarodowa koniunktura gospodarcza wyraźnie się pogorszyła i perspektywy wzrostu gospodarczego w Unii zmalały. Jednak duży rynek wewnętrzny, w połączeniu z euro, daje solidną i stabilną podstawę wewnętrznego wzrostu, jest ponadto mniej narażony na wahania kursów wymiany. Fundamenty europejskiej gospodarki wciąż pozostają mocne.
34. Unia będzie nadal zdecydowanie wdrażać strategię gospodarczą przedstawioną w Ogólnych Wytycznych Polityki Gospodarczej. Będzie kontynuować politykę makroekonomiczną, zorientowaną na wzrost i stabilność. Na podstawie wyznaczonej przez Ogólne Wytyczne Polityki Gospodarczej saldo finansów publicznych, skorygowane o zmienne koniunkturalne, powinno w najbliższych latach zmierzać do równowagi lub nadwyżki. W miarę możliwości należy pozwolić działać samostabilizującym mechanizmom rynkowym. Należy zwalczać pojawiającą się presję inflacyjną środkami ukierunkowanymi na podaż, tak by eliminować wąskie gardła na rynku pracy i towarów, a w razie potrzeby regulować popyt środkami polityki fiskalnej. Przyczyni się to do stworzenia warunków monetarnych sprzyjających wzrostowi i stałemu tworzeniu miejsc pracy.

35. Aby zrealizować strategiczny cel Unii, należy energicznie kontynuować unowocześnianie gospodarki europejskiej. Decydujące znaczenie ma szybkie wprowadzenie reform strukturalnych stawiających sobie za cel wzmocnienie konkurencji na rynku towarów, usług i kapitału. Należy kontynuować wysiłki zmierzające do uproszczenia ram regulujących rynek wewnętrzny. Jedynie zdecydowana polityka w tym kierunku może zapewnić kontynuację sprzyjającej tendencji tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego, którą odnotowano w gospodarce UE w ostatnich latach. Państwa członkowskie muszą wykorzystać wszystkie rezerwy siły roboczej w Unii, ułatwiając kobietom dostęp do rynku pracy i podnosząc wskaźnik zatrudnienia osób starszych.
36. Rada Europejska z uznaniem przyjmuje Ogólne Wytyczne Polityki Gospodarczej i zaleca ich przyjęcie przez Radę UE. Fakt, że te wytyczne zawierają promowanie trwałego rozwoju, jest zjawiskiem pozytywnym. Stosownie do zasadniczych kierunków wyznaczonych przez Radę Europejską wiosną, Ogólne Wytyczne Polityki Gospodarczej są najważniejszym elementem koordynacji polityki gospodarczej.

Informowanie i konsultowanie pracowników

37. Rada Europejska zachęca Radę UE i Parlament Europejski do kontynuowania wysiłków zmierzających do przyjęcia dyrektywy dotyczącej informowania i konsultowania pracowników, na podstawie porozumienia osiągniętego w gronie Rady.

Podatki

38. Poczyniono postępy w sprawie podatków, a Rada podjęła środki, które mają umożliwić zawarcie ostatecznego porozumienia przed końcem 2002 r. Rada UE powinna regularnie informować Radę Europejską o postępie prac.

Telekomunikacja

39. Odnotowano zdecydowany postęp w zakresie propozycji legislacyjnych składających się na regulacje telekomunikacyjne. Rada UE i Parlament Europejski powinny usilnie dążyć, by zgodnie z wnioskami Rady Europejskiej z Lizbony, przepisy te zostały ostatecznie przyjęte przed końcem 2001 r.

Jednolita europejska przestrzeń powietrzna

40. Rada Europejska zwróciła uwagę na znaczenie inicjatywy w sprawie tzw. jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej i odnotowała, iż między państwami członkowskimi trwają rozmowy na temat jej terytorialnego zasięgu. Kontakty te powinny pozwolić na szybkie osiągnięcie porozumienia. Komisja ma zamiar przedstawić szczegółowe propozycje dotyczące realizacji „Jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej” do 2004 r.

Patent wspólnotowy

41. Ważnym krokiem ku ustanowieniu patentu wspólnotowego do końca 2001 r. jest wspólne podejście uzgodnione ostatnio przez Radę, wraz z porozumieniem zmierzającym do uruchomienia niezbędnych procedur w celu nowelizacji Europejskiej Konwencji Patentowej.

Siedziby różnych instytucji

42. Rada Europejska będzie kontynuować wysiłki zmierzające do przygotowania decyzji w sprawie lokalizacji wielu przyszłych instytucji, uznając ważność decyzji podjętej w Edynburgu w 1992 r.

Wyzwania związane ze starzeniem się społeczeństw

43. Problemy, jakie stwarza starzenie się społeczeństw, powinny być traktowane kompleksowo. Rada Europejska zatwierdziła trzy główne zasady ustalone przez Radę, konieczne do zapewnienia długookresowej stabilności systemów emerytalnych: zabezpieczenie wydolności systemów, by sprostać wyzwaniom społecznym, zachowanie ich płynności finansowej i zdolność dostosowywania się do zmieniających się potrzeb społecznych. Stosownie do wniosków z Lizbony i Sztokholmu, Rada powinna, zgodnie z otwartą metodą koordynacji oraz na podstawie wspólnego raportu Komitetu ds. Opieki Społecznej i Komitetu Polityki Gospodarczej:
- przygotować na posiedzenie Rady Europejskiej w Laeken raport na temat stanu zaawansowania prac, na podstawie informacji Komisji przedstawiającej cele i metody pracy w dziedzinie systemów emerytalnych, w ramach przygotowań do posiedzenia Rady Europejskiej na wiosnę 2002 r.;
 - przygotować pierwszy raport dla Rady Europejskiej na wiosnę 2002 r. w sprawie głównych kierunków działań w dziedzinie ochrony zdrowia i opieki nad osobami w podeszłym wieku.

Wyniki tych prac zostaną włączone do Ogólnych Wytycznych Polityki Gospodarczej.

Regiony ultraperyferyjne

44. W sprawie regionów peryferyjnych Rada Europejska przyjęła do wiadomości decyzje przyjęte przez Radę UE w dziedzinie rolnictwa i polityki strukturalnej, zgodnie z postanowieniami art. 299 Traktatu.

Światowa Organizacja Handlu (WTO)

45. Silny, otwarty i kierujący się ustalonymi zasadami wielostronny system handlowy przyczynia się do realizacji strategicznych celów Unii, takich jak promowanie wzrostu gospodarczego, trwałego rozwoju i uwzględnianie społecznych aspektów globalizacji. Jednym z celów Unii pozostaje rozpoczęcie nowej, ambitnej i zrównoważonej rundy wielostronnych negocjacji handlowych podczas czwartej konferencji ministerialnej WTO w Doha, w listopadzie. Runda ta powinna uwzględniać interesy wszystkich członków WTO, zwłaszcza państw rozwijających się, oraz wykazać, że system handlowy jest w stanie wyjść naprzeciw potrzebom społeczeństwa obywatelskiego. Rada Europejska przyjmuje z zadowoleniem nową podstawę ścisłej współpracy transatlantyckiej, jaka wynika z deklaracji szczytu UE – USA w Göteborgu. Usilnie zachęca się wszystkich partnerów z WTO do konstruktywnego i elastycznego działania na rzecz osiągnięcia w Doha porozumienia.

*Kontynuacja
postanowień Rady
Europejskiej
w Tampere*

IV. KONTYNUACJA POSTANOWIEŃ RADY EUROPEJSKIEJ W TAMPERE

46. Stworzenie obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości ma nadal pierwszorzędne znaczenie dla obywateli Europy. Bardzo ważne jest wdrożenie, w wyznaczonym czasie, wszystkich kierunków i priorytetów politycznych oraz środków zaaprobowanych przez Radę Europejską w Tampere. Państwa członkowskie i Rada będą musiały zintensyfikować wysiłki, aby przyspieszyć prace przed szczytem Rady Europejskiej w Laeken, na którym ocena postępu ma być przedmiotem wnikliwej debaty.

V. WSPÓŁPRACA NA RZECZ POKOJU I BEZPIECZEŃSTWA

Europejska Polityka Bezpieczeństwa i Obrony (ESDP)

47. Unia Europejska dąży do dalszego rozwijania i udoskonalania swych możliwości, struktur i procedur w celu poprawy zdolności do wywiązywania się w pełnym zakresie z zadań związanych z zapobieganiem konfliktom i zarządzaniem kryzysami z użyciem środków wojskowych i cywilnych. Jak to wskazano w raporcie Prezydencji i w aneksach do niego przyjętych przez Radę, rozwój ESDP wzmacnia zdolność Unii do uczestnictwa w działaniach na rzecz pokoju i bezpieczeństwa zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych. Unia Europejska uznaje, że główna odpowiedzialność za utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego spoczywa na Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.
48. Ustalono nowe konkretne cele w zakresie cywilnych aspektów zarządzania kryzysowego, które powinny zostać zrealizowane, na zasadzie dobrowolnego uczestnictwa, do 2003 r. W łonie Rady UE i Sekretariatu Rady utworzono stałe struktury polityczne i militarne. Stworzono warunki do pomyślnego przebiegu w czasie przyszłej Prezydencji konferencji na temat zwiększenia potencjału wojskowego i potencjału policji.
49. Osiągnięto postęp na rzecz rozwoju stałej i skutecznej współpracy z NATO. Zawarto i wdrożono stałe porozumienia w zakresie konsultacji i współpracy, czego przykładem może być ściśle współdziałanie w zarządzaniu kryzysowym w zachodnim rejonie Bałkanów. Należy szybko zawrzeć porozumienie, które pozwoliłoby UE wykorzystywać środki i potencjał NATO.
50. Wdrożono porozumienia w sprawie konsultacji i uczestnictwa państw europejskich będących członkami NATO, ale nie będących członkami UE, oraz innych państw kandydujących do przystąpienia do UE, a także dotyczące stosunków z Kanadą i innymi potencjalnymi partnerami, takimi jak Rosja i Ukraina.
51. Przyszłą Prezydencję belgijską zachęca się do kontynuacji, we współpracy z sekretarzem generalnym/wysokim przedstawicielem, prac nad wszystkimi aspektami ESDP, oraz do informowania o osiągnięciach w dziedzinie podnoszenia zdolności operacyjnych Unii Europejskiej. Postęp w tej dziedzinie powinien umożliwić podjęcie stosownej decyzji możliwie jak najszybciej, najpóźniej zaś podczas obrad szczytu Rady Europejskiej w Laeken.

Zapobieganie konfliktom

52. Rada Europejska zatwierdziła program UE dotyczący zapobiegania gwałtownym konfliktom, który zwiększy zdolność Unii do spójnych przedsięwzięć związanych z wczesnym ostrzeganiem, analizą sytuacji i podejmowaniem działań. Zapobieganie konfliktom jest jednym z głównych celów w stosunkach zewnętrznych Unii i powinno być uwzględniane we wszystkich stosownych aspektach, w tym także w kontekście polityki zagranicznej w zakresie bezpieczeństwa i obrony oraz współpracy na rzecz rozwoju i z handlu. Zachęca się przyszłe Prezydencje, Komisję i sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela do przywiązywania wagi do wdrażania programu i do przedstawienia zaleceń jego dalszego wzbogacenia. Rada Europejska z uznaniem wita gotowość Szwecji do zorganizowania w tym kraju regionalnego spotkania z przedstawicielami organizacji biorących udział w zapobieganiu kryzysom w Europie.

Współpraca UE-ONZ

53. Rada podjęła ważne decyzje na rzecz dialogu politycznego i intensyfikacji współpracy między Unią Europejską i ONZ. Odnotowano istotny postęp

w budowie skutecznego partnerstwa z Organizacją Narodów Zjednoczonych w dziedzinie zapobiegania konfliktom i zarządzania kryzysowego, a także w zakresie współpracy na rzecz rozwoju, w sprawach humanitarnych, polityce azylowej i pomocy uchodźcom. Partnerstwo to jest dodatkowo ugruntowane poprzez wzajemnie wzmacniające się podejście do zapobiegania konfliktom oraz fakt, że rozwijający się potencjał militarny i obrony cywilnej Unii będzie rzeczywistym i znaczącym uzupełnieniem działań związanych z zarządzaniem kryzysowym prowadzonych przez ONZ. Najwyższy priorytet w tej wzmocnionej współpracy zostanie nadany zachodnim Bałkanom, Bliskiemu Wschodowi i Afryce. Zawarcie umów ramowych między Wspólnotą Europejską a właściwymi organizacjami ONZ usprawnią tę współpracę.

54. Rada Europejska przyjmuje deklarację w sprawie zapobiegania rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych (Aneks 1).

*Stosunki
transatlantyckie*

VI. STOSUNKI TRANSATLANTYCKIE

Stosunki UE – USA

55. Obecność prezydenta USA George'a W. Busha w Göteborgu 14 czerwca 2001 r. z okazji szczytu UE – USA pozwoliła na potwierdzenie podstawowych wartości i wspólnych celów stanowiących fundament wspólnoty transatlantyckiej.
56. Przedmiotem dalszej współpracy i wspólnego działania zewnętrznego będą, między innymi, Bliski Wschód, zachodni rejon Bałkanów i Półwysep Koreański.
57. Unia Europejska i USA są zgodne co do tego, że zmiany klimatyczne stanowią najpilniejsze wyzwanie w dziedzinie ochrony środowiska. Obie strony odnotowały, że zajmują różne stanowiska wobec protokołu z Kyoto i jego ratyfikacji. Strony poświadczają jednak swe zdecydowane respektowanie obietnic i narodowych zobowiązań wynikających z Konwencji o Zmianach Klimatycznych. Uznano konieczność kontynuacji dialogu. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie USA, iż kraj ten nie będzie blokować procesu z Kyoto i podejmie konstruktywną współpracę na spotkaniu COP-6 w Bonn. Przywódcy Unii Europejskiej i USA uzgodnili ponadto powołanie Grupy na Wysokim Szczeblu (*High Level Group*) do spraw zmian klimatycznych, złożonej z osobistych przedstawicieli.
58. Stwierdzono, iż niezbędne jest zintegrowane i kompleksowe podejście do zwalczania HIV/AIDS, zwłaszcza w Afryce. Podkreślono konieczność zapewnienia jak najszerszego dostępu do leków, uwzględniając zarówno przystępność ich ceny, jak i medyczną skuteczność.
59. Rozstrzygnięcie długiego sporu między UE a USA w sprawie bananów jest pomyślnym sygnałem, dającym nadzieję na rychłe znalezienie równie zadowalających rozwiązań w innych długo trwających sporach, zwłaszcza w sektorze stalowym. Rada Europejska wzywa USA do przyłączenia się do unijnej inicjatywy w sprawie nowej rundy wielostronnych negocjacji handlowych, która zostanie zainicjowana na następnej konferencji ministerialnej WTO. Będzie to dowodzić istnienia w ramach WTO zdecydowanego partnerstwa między USA i UE na rzecz utrzymania otwartego, sprawiedliwego i trwałego systemu wielostronnych reguł handlowych.

Stosunki UE – Kanada

60. Szczyt UE – Kanada, zaplanowany na 21 czerwca 2001 r., przypadnie w dwudziestą piątą rocznicę układu ramowego między UE i Kanadą, i potwierdzi ścisłą, owocną i stałą współpracę między Unią Europejską i Kanadą w licznych międzynarodowych kwestiach, które dotyczą obu stron.

Unia Europejska – Rosja

61. Odnotowano istotny postęp w budowie partnerstwa z Rosją, opartego na wzajemnych korzyściach, pogłębionym dialogu, a także postępach w dziedzinach, którymi Unia Europejska jest szczególnie zainteresowana. Podczas ostatniego szczytu UE-Rosja postanowiono przede wszystkim wspierać dialog i ściślejszą współpracę w kwestiach politycznych oraz bezpieczeństwa w Europie, rozwijać idee wspólnej europejskiej przestrzeni gospodarczej, kontynuować dialog w sprawie współpracy w dziedzinie energii i rozpocząć współdziałanie w zakresie lotnictwa, w tym także lotów nad Syberią. Jedną z najważniejszych decyzji Rady Europejskiej podjętych w Sztokholmie było upoważnienie Europejskiego Banku Inwestycyjnego do udzielania kredytów na realizację niektórych projektów w dziedzinie ochrony środowiska w Rosji. Rada Europejska z zadowoleniem odnotowuje postęp już osiągnięty przez EBI w sferze ewentualnego finansowania projektów priorytetowych. Inne sygnały pozytywnej ewolucji stosunków to otwarcie dialogu na poziomie ministerialnym w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, wznowienie dialogu między ministrami finansów oraz podjęcie dialogu w kwestii Kaliningradu.
62. Sytuacja w Czeczenii nadal budzi duży niepokój. Należy szybko znaleźć polityczne rozwiązanie konfliktu. Zgłoszone przypadki pogwałcenia praw człowieka powinny zostać dokładnie zbadane, a ich sprawcy – osądzeni. Zgodnie z postanowieniami szczytu UE – Rosja, potwierdzonymi 15 czerwca 2001 r., do Czeczenii ponownie uda się grupa obserwatorów OBWE. Rosja potwierdziła gotowość do współpracy z Unią Europejską w realizacji programów pomocy humanitarnej.
63. Sytuacja niezależnych mediów w Rosji również budzi niepokój. Unia Europejska będzie nadal uważnie obserwować rozwój sytuacji w tej dziedzinie. Podczas obrad szczytu UE – Rosja zgodzono się, iż silne społeczeństwo obywatelskie jest podstawowym warunkiem istnienia współczesnego państwa demokratycznego. Wolność wypowiedzi i pluralizm mediów to fundamentalne zasady demokratyczne i elementarne wartości, na których opiera się prawdziwe partnerstwo UE – Rosja.

Wymiar północny

64. Rada Europejska zatwierdziła wytyczne i procedury zawarte w „Kompleksowym raporcie w sprawie polityki dotyczącej wymiaru północnego”, przygotowanym przez Prezydencję i Komisję Europejską, w rezultacie ustaleń konferencji ministrów spraw zagranicznych w Luksemburgu, która odbyła się 9 kwietnia 2001 r.

Należy kontynuować wdrażanie we wszystkich dziedzinach Planu Działania przyjętego w Feira, w ściślejszej współpracy z państwami partnerskimi, Komisja zaś powinna odgrywać główną rolę w zapewnieniu ciągłości tego procesu. Uruchomienie przez międzynarodowe instytucje finansowe i przez Komisję „Partnerstwa dla środowiska naturalnego w ramach wymiaru północnego” pomoże w mobilizacji poparcia na rzecz projektów dotyczących ochrony środowiska i bezpieczeństwa nuklearnego, m. in. poprzez zwołanie przed końcem roku konferencji fundatorów. Prezydencja duńska zamierza zorganizować spotkanie na szczycie w celu określenia, w zasadniczym zarysie, działań, jakie należy podjąć począwszy od 2003 r.

Rejon zachodnich Bałkanów

65. Dzięki zobowiązaniom podjętym w czasie szczytu w Zagrzebiu państwa regionu osiągnęły istotny postęp na drodze ku demokracji, gospodarce

- rynkowej i pokojowej koegzystencji. Świadczy o tym zawarcie porozumień o stabilizacji i stowarzyszeniu (Stabilization and Association Agreements, SAA) z byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii i z Chorwacją oraz zamiar Komisji przedstawienia, możliwie przed końcem roku, wytycznych w sprawie negocjacji na ten temat z Albanią.
66. Unia nadal będzie dokładała wszelkich starań na rzecz zbliżenia państw tego regionu do wspólnego celu, jakim jest integracja ze strukturami europejskimi, na podstawie wniosków i zaleceń pierwszego „Raportu przeglądowego Rady” na temat procesu stabilizacji i stowarzyszenia. Dokument ten wskazuje dziedziny, w których istnieje szczególna potrzeba dalszej współpracy, jak np. ochrona praw mniejszości, powrót uchodźców i współpraca regionalna. Należy również zwrócić szczególną uwagę na współpracę w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Przy wdrażaniu już zawartych porozumień o stabilizacji i stowarzyszeniu będzie uwzględniona polityka prowadzona w tych dziedzinach przez zainteresowane państwa. Rada Europejska opowiada się za szybkim przywróceniem swobodnej żeglugi na Dunaju.
67. Rada Europejska przyjęła deklarację w sprawie byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii (Aneks II).
68. Pierwsze posiedzenie doradczego zespołu zadaniowego UE – FRJ (Federalcyjna Republika Jugosławii), tworząc podstawy porozumienia o stabilizacji i stowarzyszeniu, a także przyszła konferencji donatorów na rzecz FRJ są konkretnymi przykładami wsparcia FRJ przez UE. Rada Europejska wzywa władze FRJ/Serbii do kontynuowania szerokiej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla byłej Jugosławii (ICTY).
69. Zachęca się wszystkie strony do konstruktywnego włączenia się, zgodnie z rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, do wcielania w życie ram konstytucyjnych tymczasowego autonomicznego rządu Kosowa i do udziału w przygotowaniach do mających się odbyć w tym roku wyborów w Kosowie. Unia będzie popierać stanowcze kroki przeciwko ekstremistom i zorganizowanej przestępczości w Kosowie i całym regionie.
70. Przegląd priorytetów UE w ramach Paktu o Stabilności, dokonany ostatnio przez Radę, pozwoli lepiej sprecyzować cele tego paktu, zwłaszcza w perspektywie konferencji regionalnej, która ma się odbyć w tym roku.

Bliski Wschód

71. Rada Europejska w pełni popiera zalecenia Komitetu Rozpoznawczego (*Fact-Finding Committee*), powołanego w Sharm el-Sheik. Obie strony przyjęły w całości jego raport i uznały go za najlepszą podstawę do wznowienia procesu pokojowego. Jest sprawą zasadniczą, aby szybko osiągnąć porozumienie w sprawie przedsięwzięć, jakie należy natychmiast podjąć oraz harmonogramu pełnego wdrożenia zaleceń.
72. Po tylu tragicznych wydarzeniach pojawiła się wreszcie nadzieja na zmiany. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje Palestyńsko-Izraelski Plan Działania na rzecz bezpieczeństwa. Wymaga on zaangażowania w działania na rzecz trwałej poprawy sytuacji w zakresie bezpieczeństwa, a także zniesienia blokad. Rada Europejska wzywa również do całkowitego wstrzymania akcji osiedleńczej.
73. Faza uspokojenia powinna się rozpocząć możliwie jak najszybciej, aby umożliwić wprowadzenie dodatkowych środków budujących zaufanie, prowadzących do ponownego podjęcia pełnych i konstruktywnych negocjacji, w kontekście porozumienia o ostatecznym statusie opartego na rezolucjach nr 242 i nr 338 Rady Bezpieczeństwa ONZ.

74. Rada Europejska składa podziękowanie wysokiemu przedstawicielowi za jego raport i wyraża szacunek dla wniesionego przezeń wkładu. Podziela jego pogląd, że:

- odbudowa zaufania wymaga pilnej poprawy sytuacji na miejscu,
- odbudowa wiary w pokój wymaga naszego poparcia na rzecz odnowienia współpracy między społeczeństwami obywatelskimi,
- pomoc instytucjom i gospodarce palestyńskiej wymaga dalszego zaangażowania Europy, co musimy uwzględnić w ramach wysiłków międzynarodowych.

Rada Europejska przywiązuje także dużą wagę do stabilności i pomyślności w całym regionie śródziemnomorskim. Mając to na względzie, Unia Europejska będzie nadal w pełni wykorzystywać tzw. proces barceloński, w tym także umowy stowarzyszeniowe.

Rada Europejska zachęca wysokiego przedstawiciela do kontynuowania wysiłków w ścisłej współpracy z Prezydencją i Komisją, a także z zainteresowanymi stronami, USA i innymi zainteresowanymi, tak aby UE mogła nadal odgrywać aktywną rolę. Rada Europejska zachęca wysokiego przedstawiciela do sformułowania w stosownym momencie nowych zaleceń.

Algieria

75. Unia Europejska apeluje do wszystkich odpowiedzialnych stron w Algierii, aby położyć kres panującym tam dziś sporom i przemocy. Wzywa władze do wystąpienia z inicjatywą polityczną, mającą na celu rozwiązanie kryzysu na drodze dialogu wszystkich Algierczyków.

76. Unia Europejska jest gotowa udzielić wsparcia reformom politycznym, gospodarczym i społecznym, niezbędnym do przywrócenia pokoju, stabilizacji i dobrobytu.

Timor Wschodni

77. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła informację o mających odbyć się wkrótce wyborach do Zgromadzenia Konstytucyjnego w Timorze Wschodnim. Ten ważny etap powinien przynieść mieszkańcom Timoru Wschodniego konstytucję, pierwszy wolno wybrany rząd i ramy polityczne dla niepodległości.

Półwysep Koreański

78. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła wyniki wysokiej rangi misji UE w obu państwach koreańskich. Dialog i współpraca obu państw koreańskich, nierozprzestrzenianie broni i ochrona praw człowieka będą zagadnieniem szczególnej wagi w dalszym rozwoju stosunków Unii Europejskiej z Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną.

79. Rada Europejska zapoznała się z dokumentami i raportami, które zostały jej przedstawione, a także z zawartymi w nich wnioskami przyjętymi przez Radę (Aneks III). Zachęca instytucje do bezzwłocznego nadania im biegu operacyjnego, przy pełnym uwzględnieniu politycznych kierunków zawartych w niniejszych wnioskach.

Aneksy do wniosków Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej
w Göteborgu, 15-16 czerwca 2001 r.

- Aneks I Deklaracja o zapobieganiu rozprzestrzeniania rakiet balistycznych**
Aneks II Deklaracja w sprawie byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii
Aneks III Dokumenty przedstawione Radzie Europejskiej w Göteborgu

Aneks I

Deklaracja o zapobieganiu rozprzestrzeniania rakiet balistycznych

Deklaracja o zapobieganiu rozprzestrzeniania rakiet balistycznych

Wzmocnienie norm międzynarodowych i instrumentów politycznych, mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i środków ich przenoszenia, ma dla Unii Europejskiej pierwszorzędne znaczenie. Jesteśmy gotowi uczestniczyć w realizacji tego celu. Podkreślamy konieczność rygorystycznego stosowania narodowej kontroli eksportu i wzmocnienia wielostronnych procedur, dotyczących nierozprzestrzeniania i kontroli eksportu.

W odniesieniu do szczególnego wyzwania, jakim jest rozprzestrzenianie rakiet balistycznych, uważamy, że zaangażowanie to powinno znaleźć swój wyraz w wymiarze globalnym i wielostronnym, zgodnie z wnioskami Rady ds. Ogólnych z 14 maja 2001 r.

Jesteśmy zdania, że Unia Europejska, która opowiada się za wzmocnieniem wielostronnych instrumentów w procesie rozbrojenia i nierozprzestrzeniania, powinna odegrać w tych staraniach pierwszoplanową rolę.

Zachęcamy Radę [UE] do bezzwłocznego przyjęcia wspólnego stanowiska w sprawie zwalczania rozprzestrzeniania rakiet balistycznych, opartego na upowszechnieniu międzynarodowego kodeksu postępowania, zaproponowanego przez członków MTCR (Reżimu Kontrolnego Technologii Rakietowej¹). Inicjatywa ta może doprowadzić, w stosownym czasie, do zwołania konferencji międzynarodowej.

Inicjatywa ta będzie realizowana z głównymi partnerami Unii Europejskiej, przy zachowaniu pełnej jawności.

Aneks II

Deklaracja w sprawie byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii

Deklaracja w sprawie byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii

Nasza dyskusja dotyczyła aktualnej sytuacji w byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii.

Wysoki przedstawiciel ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa zdał relację z ostatniej wizyty w Skopje, gdzie przebywał wraz z sekretarzem generalnym NATO. Wyrażamy uznanie wysokiemu przedstawicielowi za jego stanowcze działanie w czasie obecnego kryzysu i z zadowoleniem witamy współpracę z NATO i USA.

Podkreślamy, że stanowczo opowiadamy się za nienaruszalnością międzynarodowo ustanowionych granic w regionie, a także za suwerennością i integralnością terytorialną byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii jako państwa wielonarodowego.

¹ Taką wersję przedstawiło Ministerstwo Gospodarki w projekcie ustawy o kontroli... (z 2000 r.).

Podtrzymujemy pogląd, że konieczne jest znalezienie politycznego rozwiązania kryzysu, co zakłada:

- podjęcie efektywnego dialogu obejmującego wszystkie kwestie wpisane do porządku dziennego, w tym także zagadnienia konstytucyjne. Z zadowoleniem przyjmujemy okazaną przez prezydenta Trajkovskiego i rząd jedności narodowej wolę działania w tym kierunku. Usilnie zachęcamy ich do poczynienia widocznego postępu i z zainteresowaniem czekamy na raport premiera Georgiewskiego, który zostanie przedstawiony podczas posiedzenia Rady ds. Ogólnych 25 czerwca 2001 r.;
- ustanowienie trwałego pokoju, wymagające bezwzględnego zawieszenia broni. Stanowczo potępiamy wszelkie przejawy przemocy. Ustalony przez prezydenta Trajkovskiego i zaakceptowany przez rząd plan rozbrojenia to dobra podstawa pozwalająca na dokonanie postępu w tej dziedzinie. Apelujemy do wszystkich sił demokratycznych byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, do państw sąsiednich i do społeczności międzynarodowej, aby zjednoczyć się przeciw ekstremizmowi.

Niezwłocznie należy podjąć kroki zmierzające do umocnienia zawieszenia broni.

Unia Europejska deklaruje gotowość do wyznaczenia, na czas określony, przedstawiciela UE rezydującego w Skopje, który będzie podlegał wysokiemu przedstawicielowi. UE nadal będzie działać w ścisłej współpracy z NATO oraz głównymi partnerami i zainteresowanymi organizacjami. Zachęcamy Radę do podjęcia stosownych kroków.

Realizacja porozumienia w kwestii gruntownych reform, w ramach dialogu politycznego, stworzy warunki pozwalające UE na świadczenie byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii dodatkowej pomocy.

Potwierdzamy zdecydowaną wolę UE do przyjęcia odpowiedzialności. Z naszymi głównymi partnerami będziemy działać na rzecz stabilizacji, rozwoju demokracji i dobrobytu w tym regionie, zwłaszcza poprzez dążenie do uzyskania stabilizacji i stowarzyszenia oraz Pakt o Stabilizacji.